

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีและนายอำเภอแม่ลาว จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕

“น้ำชะมูลฝอย” หมายความว่า ของเหลวที่ไหลผ่านหรือของเหลวที่ออกมาจากมูลฝอยซึ่งอาจประกอบด้วยสารละลายหรือสารแขวนลอยผสมอยู่

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“ผู้ที่ก่อให้เกิดมูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า ประชาชน เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่พักอาศัย ธุรกิจการค้า สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาดสถาบันต่าง ๆ และสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยทั่วไป

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลบุรี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบุรีให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบุรี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบุรี อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลบุรี อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลบุรี หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใด

เป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่ท้องที่การบริหารส่วนตำบลบวสลิ มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบวสลิ และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบวสลิ หรือเขตพื้นที่ที่ท้องที่การบริหารส่วนตำบลบวสลิมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบวสลิตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลบวสลิจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ที่พักอาศัย ธุรกิจการค้า สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด สถาบันต่าง ๆ และสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยทั่วไป ต้องมีการคัดแยกมูลฝอยอย่างน้อยเป็น ๓ ประเภท ประกอบด้วย มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ มูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบวสลิ การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ นอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบวสลิจัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือสิ่งเปราะเปื้อนที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบ หรือทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างอันเป็นของเอกชน ทั้งของตนเอง หรือบุคคลอื่น

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ค้าย เชื้อ หรือชุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่รองรับ รถชน เรือชน หรือสถานที่สาธารณะอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี เว้นแต่จะเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มูลฝอยสะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการจัดเก็บ ขน และกำจัดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่านั้นยังคงเพิกเฉย ละเลย หรือกระทำการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานที่ดังกล่าว และผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือที่ดินว่างเปล่านั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

(๖) ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปต้องมีลักษณะที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังนี้

(๖.๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะสามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่า ๒ วัน มีการแยกเก็บมูลฝอยทั่วไปเป็นสัดส่วน ตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวม ขนถ่าย อยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖.๒) พื้น ผนัง เรียบ ทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีลักษณะปิดมิดชิดสามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศดี

(๖.๓) มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้ง เชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสีย เว้นแต่อาคารที่ไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

(๖.๔) ประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้สะดวก

(๖.๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปมีข้อกำหนดที่มีขนาดเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

(๗) ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรม ทิ้งกากอุตสาหกรรม และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนรวมไปกับมูลฝอยทั่วไป และต้องปฏิบัติตาม (๑) (๓) (๔) ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่งที่มีปริมาณมูลฝอยเกิน ๒ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปตาม (๖)

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีกำหนด พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับใบอนุญาต และมีการดำเนินกิจการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนกับผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๐ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด - เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซล ๕%)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่ปล่อยออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทย ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลบุรีรัมย์ประกาศกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๔) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาล

(๒.๒.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

(๒.๒.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

(๒.๒.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรกหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) หลักเกณฑ์ด้านยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๓.๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิดเป็นแบบที่ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย

(๓.๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยเพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงาน และนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓.๑.๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟวับวาบติดไว้ประจำยานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เปิดให้สัญญาณขณะปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

(๓.๑.๔) ยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติงานระดับที่ขนถ่ายมูลฝอยใส่ในตัวถังยานพาหนะต้องไม่สูงเกินไป หรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ปฏิบัติงาน

(๓.๒) หลักเกณฑ์ด้านผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำยานพาหนะชน

(๓.๒.๑) ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

(๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเก็บ ขนมูลฝอย

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดมูลฝอย

(๔.๒) หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะการกำจัดมูลฝอย ต้องกำจัดมูลฝอยโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธี ดังต่อไปนี้ แต่วิธีการนี้ไม่นำไปใช้กับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือเว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๔.๒.๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๔.๒.๒) การเผาในเตาเผา

(๔.๒.๓) การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ

(๔.๒.๔) การจัดการแบบผสมผสาน

(๔.๒.๕) วิธีอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา

(๔.๓) ต้องทำการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกำกับการทำงานกำจัดมูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๔.๔) การกำจัดมูลฝอยต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

(๔.๔.๑) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ห่างจากสนามบิน บ่อน้ำดื่ม โรงงานผลิตน้ำประปา สถานศึกษา ศาสนสถาน โบราณสถาน หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในกรณีเป็นพื้นที่ลุ่มที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมฉับพลัน หรือน้ำป่าไหลหลาก ต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

๒) มีพื้นที่ฉนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่ฝังกลบจัดเป็นพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการฝังกลบ และปัญหากลิ่นรบกวน

๓) มีระบบป้องกันการปนเปื้อนของน้ำใต้ดินจากน้ำชะมูลฝอย โดยมีการบดอัดกันบ่อด้านล่างและด้านข้างให้แน่นและปูด้วยแผ่นวัสดุกันซึม

๔) มีระบบรวบรวมน้ำชะมูลฝอยจากกันบ่อเพื่อส่งไปยังระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนน้ำใต้ดิน และมีกระบวนการบำบัดน้ำชะมูลฝอยให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕) มีการกลบทับหน้ามูลฝอยรายวันด้วยดินหรือวัสดุกลบทับอื่น และปิดการฝังกลบเมื่อบ่อฝังกลบเต็ม โดยปิดทับหน้าบ่อฝังกลบด้วยดินหนาน้อย ๖๐ เซนติเมตร หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรครวมทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๖) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๓) ต้องมีระบบรวบรวมและระบายก๊าซออกจากหลุมฝังกลบ และมีระบบเผาทำลายก๊าซ หรือมีระบบการนำก๊าซไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น

๔) มีบ่อสำหรับตรวจสอบการปนเปื้อนของน้ำใต้ดิน และในระหว่างการดำเนินการฝังกลบให้รายงานผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทุก ๖ เดือน กรณีที่มีการปิดบ่อฝังกลบแล้วให้มีการตรวจสอบปีละ ๑ ครั้งติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๕ ปี

(๔.๔.๒) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาในเตาเผาต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) สถานที่ตั้งเหมาะสมให้เป็นไปตามผลการศึกษาในข้อ ๔.๓ มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับกระบวนการเผามูลฝอย มีการระบายอากาศและแสงสว่างที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๒) มีที่พักรวมมูลฝอยที่ต้องด้วยสุขลักษณะ ดังนี้

(ก) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่า ๒ วัน มีการแยกเก็บมูลฝอยเป็นสัดส่วน ตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวม ขนถ่าย อยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบอาหาร

(ข) พื้น ผนัง เรียบ ทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค การระบายอากาศดี

(ค) มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้ง เชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสีย เว้นแต่อาคารไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

(ง) ประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้ โดยสะดวก

(จ) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอย มีข้อความที่มีขนาดเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

๓) มีพื้นที่ฉนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่เผามูลฝอย จัดเป็นพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการเผา และปัญหากลิ่นรบกวน

๔) ต้องเผามูลฝอยที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า ๘๕๐ องศาเซลเซียส และมีระบบควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องเตาเผามูลฝอยให้ได้มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๖) มีการบำบัดน้ำเสียจากระบบกำจัด และน้ำเสียใด ๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในสถานที่กำจัดให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๗) มีการกำจัดเถ้าหนัก โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลที่มีการป้องกันน้ำชะซึมเข้าปนเปื้อนแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บขี้เถ้าหนักที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีมาตรการในการนำขี้เถ้าหนักออกไปกำจัดเป็นประจำ

๘) มีการกำจัดขี้เถ้าเบาโดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างปลอดภัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บขี้เถ้าเบาที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีมาตรการในการนำขี้เถ้าเบาออกไปกำจัดเป็นประจำ

(๔.๔.๓) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพจะต้องดำเนินการให้ต้องด้วยสัญลักษณ์และหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑) สถานที่ตั้งเหมาะสมให้เป็นไปตามผลการศึกษาในข้อ ๔.๓

๒) อาคารคัดแยกมูลฝอย มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่นำมาหมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพ มีการระบายอากาศและแสงสว่างในอาคารคัดแยกมูลฝอยที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๓) มีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอยและอาคารระบบหมักทำปุ๋ย

๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๕) มูลฝอยจากการคัดแยกส่วนที่หมักทำปุ๋ยหรือหมักทำก๊าซชีวภาพไม่ได้ ต้องมีระบบกำจัดหรือส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลหรือการเผาในเตาเผา หรืออาจมีการนำมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ได้ไปใช้ประโยชน์

๖) ต้องบำบัดน้ำชะมูลฝอย น้ำเสียจากสถานที่คัดแยกและสถานที่หมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๗) กรณีหมักทำก๊าซชีวภาพ บ่อหมักต้องเป็นระบบปิด มีการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ประโยชน์ และมีระบบเผาก๊าซทิ้งกรณีระบบการใช้ประโยชน์จากก๊าซชีวภาพหยุดการทำงาน

(๔.๔.๔) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการแบบผสมผสานซึ่งระบบกำจัดใช้วิธีการกำจัดมากกว่า ๑ วิธีตามข้อ (๔.๒) ต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่กำจัด
- ๒) ในกรณีที่มีอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคารอื่น ๆ ของระบบกำจัดมูลฝอยต้องมีการระบายอากาศและแสงสว่างในอาคารที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
- ๓) ต้องมีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคารอื่น ๆ

๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

๕) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการเผาในเตาเผา ดำเนินการเผาให้ต้องด้วยสุขลักษณะและหลักเกณฑ์ตาม (๔.๔.๒)

๖) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการหมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพจะต้องดำเนินการให้ต้องด้วยสุขลักษณะและหลักเกณฑ์ตาม (๔.๔.๓)

(๔.๕) หลักเกณฑ์ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๔.๕.๑) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม กำกับในการจัดการมูลฝอยอย่างน้อย ๒ คน โดยคนหนึ่งต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ในด้านสาธารณสุข ด้านสุขภาพ หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนอีกคนหนึ่งต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ในด้านสุขภาพ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือวิศวกรรมเครื่องกลด้านใดด้านหนึ่ง เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๔.๕.๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่กำจัดมูลฝอย ต้องได้รับการตรวจสุขภาพ ประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยจากการทำงาน

(๔.๕.๓) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม สำหรับผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอย รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มีอุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอยด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูลต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดยานพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราดให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๒.๒) ขณะปฏิบัติงานต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอยต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) ทำความสะอาดพาหนะเก็บ ขนมูลฝอยอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออกปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องก่อนปล่อยทิ้งสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะให้จัดการเก็บให้เรียบร้อย

(๓.๔) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๔.๒) ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง
หุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน
ประจำวัน

(๔.๓) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔.๔) ให้นำความในข้อ ๑๑ (๔) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับ
เสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นำความในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓
ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้นำมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้
ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มาขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ
สำหรับกรณีเป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม
ภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่
ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขึ้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับ
จนครบจำนวน

ข้อ ๑๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลบัวสลี

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัญญัติกำหนด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ ข้อบัญญัตินี้

หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำราชการของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๙ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ชาติ สุภารัตน์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลิ
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)	
๑	อัตราค่าเก็บและขน ขยะมูลฝอย ๑.๑ ค่าเก็บและขน ขยะมูลฝอยประจำเดือน (ก) สำหรับอาคารหรือบ้านเรือน - วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร - วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร (ข) สำหรับอาคารหรือบ้านเรือนตามหมู่บ้านจัดสรร หรือหมู่บ้านทำนองเดียวกัน เหม่าจ่าย (ค) สำหรับอาคารหรือบ้านเรือนตามห้องชุด ห้องเช่า หรือห้องอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน เหม่าจ่าย (ง) สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม ตลาด ร้านค้า หรือสถานประกอบการอื่น ๆ - วันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร - วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร - วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขน ทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของแต่ละลูกบาศก์เมตร ๑.๒ ค่าเก็บ และขนขยะมูลฝอย เป็นครั้งคราว (ก) ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร (ข) ครั้งหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขน ทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๑๐ บาท
		เดือนละ	๒๐ บาท
		หลัง/เดือนละ	๑๕ บาท
		หลัง/เดือนละ	๑๐ บาท
		เหม่าจ่ายเดือนละ	๕๐๐ บาท
		เหม่าจ่ายเดือนละ	๑,๐๐๐ บาท
		เดือนละ	๒,๐๐๐ บาท
		ครั้งละ	๑๕๐ บาท
		ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐ บาท
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ๒.๑ รับทำการเก็บและขน ขยะมูลฝอย ๒.๒ รับทำการกำจัดขยะมูลฝอย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
		ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมชั้นสูง
 ทำยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบัวสลี
 เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมชั้นสูง	
๑. ค่าเก็บและขน ขยะมูลฝอยทั่วไป		
(๑) ค่าเก็บและขน ขยะมูลฝอยทั่วไปประจำรายเดือน		
- ที่มีปริมาณวันหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๔๐ บาท
- ที่มีปริมาณวันหนึ่ง ๆ เกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๔๐ บาท
- ที่มีปริมาณวันหนึ่ง ๆ เกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒,๐๐๐ บาท
- ที่มีปริมาณวันหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าเก็บและขน ขยะมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว		
- ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ	๑๕๐ บาท
- ครั้งหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขน ทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐ บาท